

тель въ първа Софийска девическа гимназия, се наема да разучи оперетата и я изнася въ Народния Театър въ София съ небивалъ успѣхъ. „Златното момче“, либрето отъ Трайко Симеоновъ пакъ за възрастни. Поради полифоничния характеръ на оркестрацията не е играна до сега.

Детската оперета играе своята възпитателна роля въсредъ нашитѣ деца и юноши и ако само до тукъ спрѣше дѣлото на Георги Атанасовъ, името му щеше да блести въ изторията на нашето музикално дѣло.

Дарба, която се развива, не знае почивка. Тя дири да се прояви само отъ себе си и винаги ще се прояви.

Увѣренъ отъ опититѣ си за музикалната детска драма, Георги Атанасовъ прави опитъ да напише музикална драма. Вазовата историческа пиеса „Бориславъ“ трогва въображението му, но либрето липсва. Вазовъ не се наема да преработи драмата си въ либрето и позволява на автора на „Болния учителъ“, Н. Т. Поповъ, да я обърне въ либрето, което той изглажда и корегира. На 1910 година и музиката е готова и се просвирва публично въ София. Добила приемъ отъ публиката, операта се приема отъ Народния Театъръ и се играе съ успѣхъ.

Войната презъ 1913 година дава възможностъ на Георги Атанасовъ да престои съ полка си въ Пашмаклъж, Родопско. Тукъ той събира народни мотиви отъ помаци и турци и възнамерява да напише опера, въ която да контрастуватъ двата характера — на турската народна музика и на българската. Преведенъ въ 1915 година за капелмайсторъ на гвардейския полкъ, той написва „Гергана“, първата българска

ка опера, гдето чуждото влияние е задушено почти напълно и гдето композиторътъ стѣпва здраво на единъ пѣтъ, който го довежда до последната му творба „Запустялата воденица“, въ която сж използвани изключително български мотиви, но не вече само отъ народната музика, но и отъ личността на автори, които сж могли да затрогнатъ народно уху.

Раждането на Оперетния театъръ въ София презъ 1918 година, увлечението отъ оперетата „Чардашъ“, накарва Георги Атанасовъ да направи опитъ и въ тая областъ. Отъ това увеличение имаме оперетата „Моралисти“.

Съ това не се изчерпва дѣлото на Георги Атанасовъ. Като капелмайсторъ на гвардейския полкъ, той изнася съ оркестъръ отъ 160 души въ популярни концерти творбитѣ на виднитѣ европейски композитори и на нашитѣ и съ тая си дейностъ повдига музикалната култура на софийската публика.

Съ своя неоспоримъ творчески устремъ, съ своя, може би, още не напълно развитъ, но вече доказанъ, голѣмъ и разнообразенъ музикаленъ талантъ, съ своето широко познаване на народната ни пѣсенъ и тънко познаване законитѣ на музикалното творчество — маестро Георги Атанасовъ, като народенъ композиторъ, би билъ гордостъ въ всѣка една отъ Балканскитѣ държави. Само въ неговото, обаче, отечество — у насъ — той не е оцененъ. Той е гоненъ и обижданъ, отричанъ и обезсърдаванъ отъ коравитѣ наши нрави, които широко разтварятъ българскитѣ врати за всичко чуждо, макаръ и посредствено, които отричатъ и немогатъ да търпятъ своето...

П. Д. КРУСЕВЪ